

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 33. Frater Elias iterum exauthoratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

coleret. Papa hoc ei vehementer ex-
 probravit per litteras 19 Decembris 1239
 datas. *Nihilominus, ait, ab anathemate, in*
quod incurristi, te absolvam, dum modo ce-
lerrime ad me veneris. Et id favoris tibi
exhibebo in gratiam tuorum nepotum, Be-
læ Hungarorum Regis & Colomani, eo
gaudentis fratre. Bertoldus patrem ha-
 buit Moraviæ Ducem, forores autem Ger-
 trudem Hungariæ Reginam, tam Regis
 Belæ IV. quam S. Elisabethæ matrem,
 & S. Hedwigem Poloniæ Reginam.

Equitibus Teutonicis etiam Frideri-
 ci partes sequentibus Papa minabatur,
 se omnes ipsorum prærogativas, nisi eum
 relinquerent, rescissurum. Ineunte No-
 vembri Anagnia Romam reversus, 18 e-
 jusdem mensis octava S. Martini anathe-
 ma contra Fridericum confirmavit, ac
 Henricum filium ejus spurium, mense Se-
 ptembri Marchia Anconitana potitum,
 recens proscripsit, eam ad Ecclesiam per-
 tinere asserens.

§. XXXIII.

Frater Elias iterum exauthoratus.

Imperator Fridericus in Hetruria inte-
 rim commorans Pisis Natalem Christi
 solennissime celebravit, & in Ecclesia ma-
 jore sacris interfuit, negligens interdi-
 ctum Pontificium pronunciatum adver-

Z 5 fus

Sæcul. XIII.

A. C. 1239.

ap. Ughel.

to. 5. p. 88.

XIII. ep. 74.

ap. Rain.

n. 36.

Ric. S. Ger.

p. 1033.

Richard.

S. Germ.

Vita Greg.

ap. Rain.

n. 34.

Sæcul. XIII.
A.C. 1239.

Vading.
1236 n. 1.
2. 3. &c.

Sup. Lib.
LXXIX.
§. 63.

sus loca, in quibus ipse versaretur. Ibi
eum convenit frater Elias, cui Generalis
Fratrum Minorum Ministri munus paulo
ante abrogatum fuerat. Sub initium
anni 1236. ei rursus erat delatum loco
Joannis Parentii, qui partibus fortioribus
demisso cessit animo, cum Ordinem sex
annis rexisset. Elias semper veterem
suam agendi rationem prosequens, per
speciem prudentiæ remissionem discipli-
næ introducere conabatur, paucissimos
posse S. Francisci vestigiis insistere affir-
mans. Numerosas partes, faventesque
habebat primarios viros Ecclesiasticos &
profanos ob suam in gerendis rebus dex-
teritatem, morumque ac sermonis ele-
gantiam. Sed strenui disciplinæ cultor-
es ei fortiter se opponerant sequentes
Germanum quendam Spirensis, Cæsa-
rium nomine, hominem doctum ac exi-
mia virtute præditum.

Elias benigne auditis bona verba de-
dit; adiit vero Papam, dixitque: *Habe-
mus quosdam fratres simplices ac rudes, qui
tamen magna in existimatione sunt etiam
foris, quia discipuli S. Francisci comites-
que fuerunt: obstinati suis in sententiis per-
stant, & velut si Superiorem non haberent,
huc illuc euntes, docent praxes singulares ac
Ordini noxias. Religione me obstrictum
puto, ut rem ad Sanctitatem tuam deferam.*
Sic præventus Papa Eliæ amplam hos se-
ditiosos

ditiosos coërcendi potestatem fecit. Nil is aliud cupierat, & Assisium reversus exagitare cæpit Cæsarianos: ita vocabantur, qui ei obsistebant. Multos in exilium, multos in carcerem misit, inter alios fratrem Cæsarium manibus pedibusque vinctum. Postea demptæ quidem ei sunt catenæ: sed duos annos integros 1237 & 1238 inclusus mansit. Ineunte anno 1239 carceris fores apertas videns, perfrigida tempestate paulisper deambulatum exierat, cum eum custos suus frater laicus, homo crudelis, fugituum ratus, accurrit cum baculo, quo tam atrociter ejusdem caput percussit, ut eodem loco animam efflaret.

Papa re comperta se ab Elia deceptum sentiens, generalia omnium Ministrorum Provincialium comitia Romæ celebranda edixit, quæ secundo Pentecostes die 16 Maji peragebantur. In his Papa Eliam iterum loco movit, ac se præsentente alium Generalem Ordinis Ministrum eligi voluit. Electus est Papa consentiente Albertus Pisanus per Angliam Minister Provincialis; sed post mensium trium ac dimidii spatium sub Natalem Dominæ Nostræ diem e vita cessit. In ejus locum Festo Sanctorum Omnium die susceptus est Haimo Fevershamensis Anglus, alter duorum, qui ad Germanum Græcum Patriarcham Constantinopolitanum

Sæcul. XIII.
A. C. 1239.

Sæcul. XIII. tanum missi fuerant. Elias erepto sibi
A.C. 1239. munere adeo excaudit, ut adiret Im-
 peratorem, seque illi addiceret. Eccle-

Ric. S. Ger. siam Romanam velut usuris, sacrilegis
p. 1033. mercatibus & avaritia plenam infama-
Matth. Par. bat. Dicebat, Papam conari jura Impe-
p. 465. rii minuere, ac per varias artes pecunias
 congerere, cum deberet preces, suppli-
 cationes publicas, & jejunia adhibere,
 ut ab oppressione se liberaret. Accusa-
 bat Papam, quod pecunias ad subsidium
 Terræ sanctæ destinatas huic subduce-
 ret; quod diplomata secreto ac insciis
 Cardinalibus in conclavi suo obsignaret;
 quod Nunciis suis folia pura sigillo
 munita traderet, ut, quæ vellent, in eis
 scriberent. De pluribus aliis rebus in-
 dignis eundem arguebat: qui proin sacro
 illum fulmine perculit.

Alb. Stad.
Ch. 1239.

Interim Ordo Fratrum Minorum infi-
 gnem sane Tironem obtinuit in Adolpho
 Holfatiæ Comite, qui eorum institutum
 Hamburgi die Sabbathi & S. Hippolyto
 sacra 13 Augusti an. 1239 amplexus est,
 tres ætatis teneræ filios Abelis Daniæ
 Ducis generi sui tutelæ relinquens. Im-
 peratori Friderico magna cum laude ser-
 vierat, & provinciam suam feliciter re-
 xerat. Post quinque annos Romam pro-
 fectus, a Papa gratiam legis impetravit,
 ut ad omnes sacros Ordinis promoveretur;
 verisimiliter, quia militiam secutus erat.

[**Id. 1244.**

Sacer-

Sacerdos expiationibus præfectus litteras dabat 22 Aprilis an. 1244. Adolphus quatuordecim annos in statu Religioso transegit.

Sæcul. XIII.
A.C. 1239.

§. XXXIV.

Epistola ad Reginam Georgianorum.

Papa Gregorius ad Russudam Georgianorum Reginam, & ad Davidem horum Regem, illius filium, septem Fratres Prædicatores misit cum epistola, in qua se excusat, quod expectatum illis exercitum contra Tartaros auxilio non submittat. *Iussimus enim, ait, in Syria Saracenos, qui nos inter ac vos sunt, deleri: & continuum in Italia Hispaniaque bellum pro fide Christiana gerimus: quibus ex causis vobis subveniundo pares haud fuimus.* Et quia subsidii obtinendi gratia Princeps illa se velle Romanæ Ecclesiæ conjungi significaverat, Papa strenue insistit necessitati unicam Ecclesiam sub unico capite congregatam agnoscendi. At sæpe repetit, S. Petrum solum fuisse, cui Christus suum gregem ducendum ac cœli claves commiserit. *Quæ dum loquimur, addit, non volumus honorem adimere fratribus nostris Episcopis, quos S. Petrus & successores ejus in partem sollicitudinis vocarunt: nec dubitamus, quin Dei & sanctæ Se-*
dis

ap. Rain.
n. 9.